

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/77/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718205099
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6718205099.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Jany Haluškovcej a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, v spore žalobcu BL PLUS, s.r.o., IČO: 50 798 243, so sídlom Prenčov 177, 969 73 Prenčov, proti žalovanému Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, zast. Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., so sídlom 1. Mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, v konaní o zaplatenie 2 798,46 Eur s príslušenstvom o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 16 Csp/172/2018-102 zo dňa 12. 02. 2019 takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie v I. výroku, ktorým žalobu zamietol **m e n í** tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu 2 798,46 Eur spolu s úrokom z omeškania 5,00 % ročne z istiny 2 798,46 Eur od 06. 09. 2018 do zaplatenia, v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie odvolaním napadnutým rozsudkom žalobu zamietol (prvý výrok) a vyslovil, že žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania v plnom rozsahu do troch dní od právoplatnosti uznesenia o určení výšky trov (druhý výrok).

1.1 Z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie a obsahu spisu vyplýva, že pôvodný žalobca a žalovaný uzavreli dňa 24. 07. 2012 úverovú zmluvu č. C (ďalej aj „úverová zmluva“). Na základe úverovej zmluvy poskytol žalovaný pôvodnému žalobcovi viazaný úver vo výške 10 075,10 Eur. Pôvodný žalobca sa zaviazal splatiť úver v 72 splátkach po 199,95 Eur mesačne. Celkové náklady spotrebiteľa boli určené sumou 4 321,30 Eur a celková čiastka splatná spotrebiteľom vo výške 14 396,40 Eur. V úverovej zmluve bola uvedená ročná percentuálna miera nákladov (ďalej aj „RPMN“) 13,35 %, priemerná hodnota RPMN 10,75 % a ročná úroková sadzba 12,597942 %. Do výšky poskytnutého úveru započítal žalovaný aj sumu 715,10 Eur, ktorá bola označená ako „náklady spojené s poskytnutím úveru“. Vzhľadom na to, že pôvodný žalobca považoval jemu poskytnutý úver za bezúročný a bezpoplatkový, domáhal sa žalobou podanou na súde prvej inštancie dňa 17. 09. 2018 vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 2 798,46 Eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi sumou, ktorú na úver zaplatil 12 158,46 Eur a sumou 9 360,- Eur, ktorú pokladal za skutočne poskytnutý úver.

1.2 Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, nakoľko dojednaný úver v sume 10 075,10 Eur bol žalobcovi riadne poskytnutý za účelom kúpy osobného motorového vozidla zn. N. (v sume 9 360,- Eur) ako aj za účelom zaplatenia nákladov spojených s poskytnutím úveru (715,10 Eur). Súd prvej inštancie sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že sporná zmluva o úvere obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v podobe dojednania „poplatku za poskytnutie úveru“ vo výške 715,10 Eur s poukazom na to, že dojednanie poplatku za poskytnutie úveru má zákonný podklad v ustanovení § 499 zákona č.

513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej aj „Obchodný zákonník“). Zo zmluvy o úvere podľa názoru súdu prvej inštancie vyplýva, že medzi stranami boli dojednané náklady spojené s poskytnutím úveru v sume 715,10 Eur ako súčasť poskytnutého úveru. Nešlo o poplatok v prospech žalovaného ako veriteľa, ale o platbu, ktorú bol povinný zaplatiť pôvodný žalobca predajcovi motorového vozidla. Ďalej sa súd prvej inštancie nestotožnil ani s tvrdením žalobcu o nesprávnom údaji o výške úveru podľa § 9 ods. 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon č. 129/2010 Z. z.“), pretože tento je v zmluve uvedený správne v sume 10 075,10 Eur. Predmetom úveru nebola len suma 9 360,- Eur, ale aj suma 715,10 Eur za účelom úhrady provízie predajcovi motorového vozidla. Rovnako podľa súdu prvej inštancie v zmluve neabsentuje adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu podľa § 9 ods. 2 písm. c/ zákona č. 129/2010 Z. z., pretože táto je adresou žalovaného ako veriteľa riadne uvedenou v zmluve. V zmysle rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 zo dňa 09. 11. 2016, nie každý nedostatok zmluvy uzavretej so spotrebiteľom má mať za následok sankciu v podobe úveru bez úrokov a bez poplatkov. Vyhlásenie úveru za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie uvedenia adresy pre uplatnenie reklamácie (za situácie, že spotrebiteľ ani reklamáciu nemienil uplatniť) by súd prvej inštancie považoval za prílišný formalizmus pri aplikácii práva. Súd prvej inštancie sa nestotožnil ani s názorom žalobcu o nesprávnom údaji o RPMN podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. s uvedením, že ak úver správne predstavuje sumu 10 075,10 Eur, tak údaj o RPMN vo výške 13,35 % je správny. S poukazom na vyššie uvedené nemohlo dôjsť podľa názoru súdu prvej inštancie na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu na úkor pôvodného žalobcu, resp. žalobcu a preto žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

1.3 O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“), podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p., podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Nakoľko žalovaný bol v dôsledku zamietnutia žaloby v spore v plnom rozsahu úspešný, priznal mu súd prvej inštancie proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ C. s. p., t. j., že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V odvolaní žalobca poukázal na to, že výška viazaného spotrebiteľského úveru na kúpu osobného automobilu ako predmetu financovania mala predstavovať doplatok kúpnej ceny vo výške 9 360,- Eur. Žalovaný v rozpore so zákonom č. 129/2010 Z. z. do istiny úveru uviedol aj náklady spojené s poskytnutím úveru vo výške 715,10 Eur, v dôsledku čoho výška úveru stúpla na 10 075,10 Eur. Účtovanie poplatku vo výške 715,10 Eur za poskytnutie úveru je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve a pôvodný žalobca bol zmluvou o úvere zaviazaný na plnenie úrokov aj poplatku bez špecifikovania z čoho pozostáva. Zmluva o úvere podľa žalobcu neobsahuje podstatnú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z. (obsahuje nesprávny údaj o výške úveru), čo má za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bezpoplatkový. Zmluva o úvere neobsahuje ani podstatnú náležitosť zmluvy - adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť tak ako to vyžaduje ustanovenie § 9 ods. 2 písm. c/ zákona č. 129/2010 Z. z. Je zrejmé, že adresa veriteľa a adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť sú dve rozdielne podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a musia byť uvedené. Nie je relevantná argumentácia súdu prvej inštancie, že pôvodný žalobca si reklamáciu neuplatnil. Žalobca poukázal aj na to, že súd prvej inštancie sa nestotožnil ani s argumentáciou žalobcu prednesenou na pojednávaní, že v zmluve o úvere je nesprávne uvedená výška RPMN a to v neprospech pôvodného žalobcu ako spotrebiteľa. Podľa žalobcu jediným dôvodom na účtovanie poplatku vo výške 715,10 Eur je snaha o umelé navýšenie istiny úveru a zakrytie neprimeranej odplaty za poskytnutie úveru. Uvedeným konaním žalovaný obišiel ustanovenie § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z. tým, že náklady, ktorých vznik ani nepreukázal započítal do výšky úverovej istiny, pričom takýmto postupom znížil celkové náklady spotrebiteľa a dosiahol úročenie týchto nákladov úrokom z úveru. Z uvedených dôvodov je podľa žalobcu zmluva o úvere pre neurčitosť a pre obchádzanie zákona absolútne neplatným právnym úkonom. Na podporu svojej argumentácie žalobca poukázal na rozhodnutia všeobecných súdov, konkrétne rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 7C/87/2016 zo dňa 06. 12. 2017, rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 24C/83/2016 zo dňa 16. 12. 2016 a rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 19C/464/2015 zo dňa 02. 08. 2016.

2. 1 S poukazom na vyššie uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie, eventuálne aby rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Krajský súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobcu podľa § 34 C. s. p. preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C. s. p., z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C. s. p. a v rozsahu väd týkajúcich sa procesných podmienok v zmysle § 380 ods. 2 C. s. p., ktoré vady nezistil a rozsudok súdu prvej inštancie v I. výroku zmenil podľa § 388 C. s. p. pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie a o II. výroku rozhodol podľa § 396 ods. 1 a 2 C. s. p.

5. Zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním v prejednávanej spore vyplýva, že pôvodnému žalobcovi bol na základe úverovej zmluvy č. C zo dňa 24. 07. 2012 poskytnutý viazaný úver na kúpu osobného automobilu značky N.. Predajná cena predmetu financovania predstavovala sumu 11 700,- Eur, pričom dlžník zaplatil v hotovosti pri podpise zmluvy 2 340,- Eur. Náklady spojené s poskytnutím úveru uvedené vo výške 715,10 Eur boli započítané do celkovej výšky úveru poskytnutej dlžníkovi v sume 10 075,10 Eur. Úver sa zaviazal dlžník vrátiť v 72 splátkach po 199,95 Eur mesačne splatných vždy k 21. dňu v mesiaci. RPMN bola v zmluve uvedená vo výške 13,35 %, priemerná hodnota RPMN 10,75 % a ročná úroková sadzba vo výške 12,597942 %. Celkové náklady spotrebiteľa boli podľa zmluvy uvedené v sume 4 321,30 Eur s tým, že celková čiastka splatná spotrebiteľom je 14 396,40 Eur. Pôvodný žalobca na úver celkovo zaplatil sumu vo výške 12 158,46 Eur.

6. Podľa ustanovenia § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sa rozumie všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

7. V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. c/, g/ a j/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> musí obsahovať tieto náležitosti: c/ adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť; g/ celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie; j/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

8. Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a/ a b/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a/ zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>> a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>> a § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>>; b/ je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

9. Odvolanie žalobcu je dôvodné. Odvolací súd sa stotožnil s argumentáciou žalobcu v odvolaní a udáva, že veriteľ (žalovaný) nesprávne započítal časť nákladov (označené ako náklady spojené s poskytnutím úveru vo výške 715,10 Eur) do celkovej výšky úveru. V zmysle rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-377/14 zo dňa 21. 04. 2016: Keďže je pojem „celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť“ vymedzený v článku 3 písm. h) smernice 2008/48 ako „súčet celkovej výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom“, vyplýva z toho, že pojmy „celková výška úveru“ a „celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom“ sa vzájomne vylučujú a celková výška

úveru preto nemôže zahrňovať sumy, ktoré vstupujú do celkových nákladov na úver pre spotrebiteľa. Do celkovej výšky úveru v zmysle článku 3 písm. l) a článku 10 ods. 2 smernice 2008/48 nemožno zahrnúť nijakú zo súm určených ako odmenu za záväzky dohodnuté z dôvodu predmetného úveru, ako sú administratívne poplatky, úroky, provízie a akékoľvek ďalšie poplatky, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť. Treba zdôrazniť, že neoprávnené zahrnutie súm tvoriacich celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom do celkovej výšky úveru bude nutne viesť k podhodnoteniu RPMN, ktorého výpočet závisí od celkovej výšky úveru. Odvolaciemu súdu je zrejmé, že uvedené rozhodnutie súdneho dvora sa v odpovedi na štvrtú prejudiciálnu otázku zaoberá pojmom „celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom“ a hoci v predmetnej úverovej zmluve označil veriteľ v bode 2.1 posledná veta sumu 715,10 Eur ako „náklady veriteľa spojené s poskytnutím úverom“ odvolací súd je toho názoru, že v skutočnosti sa jedná o náklady dlžníka, ktoré musí tento na úver vynaložiť. Veriteľ týmto konaním, t.j. zahrnutím svojich nákladov spojených s poskytnutím úveru (odplata za udržanie distribučnej siete - provízia poskytnutá predajcovi) do úveru spotrebiteľa, prenáša svoju povinnosť odplaty predajcovi na dlžníka (žalobcu). Súdny dvor Európskej únie v predmetnom rozhodnutí ďalej uviedol, že „celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené.“ Z uvedeného je zrejmé, že spotrebiteľský úver použitý na účel financovania doplatku kúpnej ceny predmetu financovania (osobného automobilu značky N.) predstavoval sumu 9 360,- Eur, pričom táto suma mala byť uvedená ako celková výška poskytnutého úveru v úverovej zmluve. Podľa názoru odvolacieho súdu mali byť všetky náklady, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru zahrnuté do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Nakoľko suma vo výške 715,10 Eur do celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom zarátaná nebola, spotrebiteľ (žalobca) bol uvedený do omylu, že celkové náklady činia len 4 321,30 Eur (14 396,40 Eur - 10 075,10 Eur), hoci v skutočnosti činili 5 036,40 Eur (4 321,30 Eur + 715,10 Eur). Samotné označenie sumy 715,10 Eur ako nákladov spojených s poskytnutím úveru nápadne pripomína terminológiu zákona č. 129/2010 Z. z., ktorý v § 2 písm. g) hovorí o celkových nákladoch spojených so spotrebiteľským úverom, preto následné začlenenie tejto sumy do istiny úveru môže pôsobiť na priemerného spotrebiteľa zmätočne, keď zahrnutie prípadnej provízie do istiny poskytnutého úveru je aj v rozpore s uvedeným ustanovením § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. Rovnako má byť pre spotrebiteľa aj to, že celková kúpna cena osobného automobilu je v zmluve uvedená vo výške 11 700,- Eur (po odrátaní sumy 2 340,- Eur, ktorú zaplatil spotrebiteľ v hotovosti predstavuje doplatok za predmet kúpy sumu 9 360,- Eur), pričom výška úveru spotrebiteľa v sume 10 075,10 Eur nie je totožná s týmto doplatkom. Odvolací súd poukazuje na to, že zmluva o úvere v dôsledku začlenenia sumy 715,10 Eur do istiny poskytnutého úveru a tým navýšenia istiny a poníženia celkových nákladov spojených s úverom o túto sumu, neobsahuje správny údaj o výške poskytnutého úveru a o predpokladoch použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 9 ods. 2 písm. g) a j) zákona č. 129/2010 Z. z.). Nakoľko takýmto postupom dochádza k podhodnoteniu RPMN a teda k uvedeniu nesprávnej RPMN v neprospech spotrebiteľa v nižšej (13,35 %) než skutočnej výške (16,53 %), odvolací súd uvádza, že s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

10. Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere je zmluva o spotrebiteľskom úvere, v ktorej sa dojednáva spotrebiteľský úver výhradne na financovanie zmluvy o kúpe konkrétneho tovaru alebo poskytnutí konkrétnej služby, pričom tieto dve zmluvy tvoria obchodný celok. Pri zmluvách, ktoré podľa odseku 1 tvoria obchodný celok a) predávajúci tovaru alebo poskytovateľ služby je zároveň veriteľom alebo b) veriteľom je tretia osoba a 1. veriteľ využíva služby predávajúceho tovaru alebo poskytovateľa služieb pri uzatváraní alebo príprave zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo 2. konkrétny tovar alebo poskytnutie konkrétnej služby je výslovne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

11. Odvolací súd sa stotožnil aj s podpornou argumentáciou žalobcu v odvolaní, v zmysle ktorej adresa veriteľa a adresa predávajúceho sú dve rozdielne podstatné náležitosti zmluvy, ktoré musia byť v zmluve uvedené. Úverová zmluva obsahuje len formálne označenie poskytovateľa úveru žalovaného ako zmluvnej strany v úvode zmluvy v čl. 1 a následne v bode 3.2 zmluvy označenie finančného agenta veriteľa L. L., ktorý konal pri uzavretí úverovej zmluvy za spoločnosť žalovaného. Z uvedeného možno odvodiť, že išlo o viazaný spotrebiteľský úver podľa § 15 ods. 2 písm. b) bod 1 zákona č. 129/2010 Z. z., kedy veriteľom bola tretia osoba a veriteľ využil služby predávajúceho tovaru pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Odvolací súd nesúhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že adresou

[v zmysle § 9 ods. 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z. z.] predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť je automaticky adresa veriteľa úveru. Kedy nastupuje povinnosť veriteľa uspokojiť peňažné nároky spotrebiteľa pri vadnom plnení zo zmluvy o viazanom spotrebiteľskom úvere, upravuje § 15 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. Ak veriteľom a predajcom bola osoba rozličná, bolo pre informáciu spotrebiteľa potrebné do zmluvy o úvere uviesť aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2012. V úverovej zmluve je uvedené, že predmet financovania bude dodaný dodávateľom (Predajcom) firmou L. L., Q.: XX XXX XXX, so sídlom Z. XXX, XXX XX Y., čo však nepredstavuje obsahovú informáciu pre spotrebiteľa u koho môže uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Subjekt, u ktorého si môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť nemusí byť nevyhnutne totožný s poskytovateľom úveru, úver je ponúkaný poskytovateľom úveru (žalovaným), ale pri poskytovaní úveru za neho koná oprávnená osoba. Pre bežného spotrebiteľa potom vzniká nejednoznačnosť pri rozlišovaní, ktorý zo subjektov je oprávnený a povinný na prijatie sťažnosti alebo reklamácie.

12. Z vykonaného dokazovania v konaní pred súdom prvej inštancie vyplynulo, že žalobca uhradil na úver celkovo sumu 12 158,46 Eur a úver sa považuje v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ a b/ zákona č. 129/2010 Z. z. za bezúročný a bezpoplatkový pre nesprávne uvedenú ročnú percentuálnu mieru nákladov a absenciu náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. c) a písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. V dôsledku preplatenia úveru nad rámec istiny o sumu 2 798,46 Eur vzniklo žalobcovi právo na vydanie bezdôvodného obohatenia ako majetkového prospechu žalovaného získaného plnením žalobcu bez právneho dôvodu. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu (§ 456 Občianskeho zákonníka). Bezdôvodné obohatenie na úkor pôvodného žalobcu získal žalovaný, ktorému pôvodný žalobca úver splácal. Z uvedených dôvodov odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v I. výroku v zmysle § 388 C. s. p. tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

13. Odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 a 2 C. s. p. v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p. a § 255 ods. 1 a 2 C. s. p. o nároku na náhradu trov konania prvoinštančného i odvolacieho, pretože zmenil prvostupňové rozhodnutie (§ 396 ods. 2 C. s. p.). Podľa § 255 ods. 1 a 2 súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Nakoľko odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu 2 798,46 Eur spolu s úrokom z omeškania 5,00 % ročne z istiny 2 798,46 Eur od 06. 09. 2018 do zaplatenia a žalobca bol v konaní úspešný v celom rozsahu, uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania pred súdom prvej inštancie i pred odvolacím súdom v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania. O výške a prijímateľovi náhrady trov prvoinštančného i odvolacieho konania rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p. súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Z tohto dôvodu určil odvolací súd začiatok lehoty na plnenie podľa § 232 ods. 2 C. s. p. od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

14. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C.m.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).